

Brambory

Záviš

Rejpu se v zemi, dobejvám brambory,
to v sobě mívám i něco pokory.
Slunko furt pálí a záda mě bolí,
jak se vohejbám, pro tyhle potvory.

Mušky zk*ravený, mě žerou ty feny,
na prdeli mám už z toho pupeny.
Pot ze mě valí, na prackách mozoly,
jako by mý dny, měly bejt sečtený.

Andula volá: "Pojď si skočit, hola!"
Je stará škola a s každým to dělá.
Nasranej na ní řvu: "Schov si to chcaní.
Kopu brambory. Co mě máš za vola?"

Láka mě Ivo: "Pojď p*čo na pivo!
Jebej na fachu, přeskoč to pletivo!"
"Běžte do háje!" Prohlásím zkuhraje.
"Já tady v naky jsem dneska naživo."

Až ty brambory z tý země vytahám,
do měděnýho kotle je natřískám.
Vypálím z nich rum, bude ho plnej dům,
celej rok budu - kouslej ó já se mám!

Rejpu se v zemi, dobejvám brambóry,
to v sobě mívám i něco pokory.
Slunko furt pálí a záda mě bolí,
jak se vohejbám, pro tyhle potvory